

---

URL: <http://urakparaki.com/?m=4&ID=112517>

ავტორი: ნინა გორდაძე

ქანრი: პოეზია

გამოქვეყნების დრო: 2023-04-11 11:05:45

\*\*\* ღა(ი)კოს

მეზობელ ნაკვეთზე მიწა გაჭრეს.  
სიღრმე მეცოცავა,-  
ღარღებს ნაჩვევს.  
ნეტავ,  
საღაც ჩემი პაგარა წვეს,  
ვისაც დედამიწა მშვიდად არწევს,  
უგზობის,  
უღრობის ვნებით,  
ტემპით,  
აკვნისაზე უფრო ნელთ,  
სიფიწროვის გამო მომეჩვენა,  
თუ ტკივილის გამო -  
უფრო ბნელი?

მკედარი თუ ვიყავი,  
ვერც მე ვგრძნობდი,  
მანამ არ მომესმა, - მშვიდი ტონი,  
იმედიანი და თავნაჯერი  
ძახილი:  
- ლაზარე, ადექ!  
ადექ და გამოდი!

ვიდრე არ ვიყვირე:  
- აღარ მინდა  
სხვისი,  
სუნთქვა ღამიბრუნეთ ჩემი,  
ისევ ვაპროტესტე "ხელის ბანა",  
მაგრამ...  
მაგრამ ვის ესმოდა ჩემი?!

სადაა,  
ვის სახელს ვიფიცებდი?  
რაგომ ღუმს?  
იქნებ მეძახის კიდეც,  
მაგრამ...  
ისევ:  
-ბარაბა! ბარაბა! -  
ბრბომ  
ვერ ღაიოკა კრინტი...

---

...დავო,  
ვერაფერში გავრკვეულვარ,  
რამიც მარწმუნებენ,  
ეჭვით ვიკლებ,  
ლამის არაფრის შემომრჩა რწმენა,  
რადგან სიყვარულზეც ხელი მიკრეს.